

AGÜSTOS 01

SAYI
38

DIYAGONAL

38. SAYI

CEM ARBER

ALPEREN DOĞRU

MUSTAFA ÜNLÜ

MEHMET EMİN AĞCA

İMTİYAZ SAHİBİ
Emirhan Alkan

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Emirhan Alkan

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Ömer Çayır

HALKLA İLİŞKİLER VE REKLAM
iletisim@diyagonal.net

EDİTÖRLER
Elif Naz Özdemir
Berkay Eren Günay
İzzet Emir Töngü

YAZARLAR
Alperen Doğru
Altuğ Aktaş
Caner Erişgin
Cem Arber
Elif Nur Çatkaya
Mert Güven
Mustafa Ünlü
Ozan Elçi
Özgür Gözüaçık
Mehmet Emin Ağca

TASARIM
Whose Agency
contact@whoseagency.com

CEM ARBER

SUUDİLER NEDEN PARA SAÇIYOR?

2017'de dünyanın en iyi satranç oyuncularından biri, Anna Muzychuk, Suudi Arabistan'da düzenlenen Dünya Hızlı Satranç Şampiyonası'na ve Dünya Yıldırım Satranç Şampiyonası'na katılmayacağını açıkladığında bir anda dikkatleri üzerine çekmişti. Muzychuk, facebook hesabından yaptığı paylaşımda kadınların uyması gereken koşullara atıfta bulunarak; otelin dışına çıkarken ona bir erkeğin eşlik etmesini veya etkinlikte bir kadın olarak kıyafetleri konusunda taviz vermeyi istemediğini vurgulamıştı. Ukraynalı sporcu o tarihte, bu protestosuyla iki dalda elinde tuttuğu dünya şampiyonluğu unvanını kaybetmeyi göze aldığını ve ilkelerinin arkasında duracağını ifade etmişti. Ayrıca favorilerden biri olarak katılacağı turnuvada 2 milyon dolar ödüllü, Suudi Kralı Salman bin Abdülaziz Al Saud'un adını taşıyan kupayı kazanma şansı da yüksekti. The Guardian'ın konuyla ilgili haberine göre, Suudi Arabistan'ın 2017'deki şampiyonalara ev sahipliği yapmak için ödediği rakam 1,5 milyon dolar idi. Basına yansıyan diğer haberlere göre ise Ukraynalı satranç oyuncusu, "Tam bir yıl önce bu iki ünvanı kazandım ve satranç dünyasının en mutlu insanı olmak üzereydim ama bu sefer kendimi gerçekten kötü hissediyorum. İlkelerime sahip çıkmaya, kupalardan ya da para ödüllerinden daha fazlasını kazanmak için bu turnuvayı es geçmeye hazırım." şeklinde konuşmuştu

Filmi altı yıl kadar ileri sarıp, odağımızı birkaç bin mil batıya yerleştirdiğimizde sporun bir başka dalında Suudi parasının yarattığı farklı bir tartışmaya şahit oluyoruz. ABD Senatosu golf organizasyonu PGA Tour'un Suudi Arabistan tarafından kurulan LIV Golf ile birleşme kararına ilişkin detayları tartışmak için 11 Temmuz'da bir oturum düzenlendi. ABD'li golf organizasyonu PGA Tour, Suudi Veliht Prensi Muhammed bin Selman tarafından kontrol edildiği öne sürülen Suudi Arabistan Kamu Yatırım Fonunca desteklenen rakip LIV Golf ile 6 Haziran'da birleşme kararı almıştı. İki kuruluş, PGA Tour ve LIV Golf'ün ticari işletmeleri ve haklarını yeni ve adı henüz belirlenmemiş kar amacı güden bir şirkette birleştirecek anlaşma imzalamıştı. Böylece iki büyük kuruluş arasında-

ki "tekelleşme iddiaları ve haksız muamele" suçlamalarıyla devam eden davaların ve rekabetin sona ermesi planlanıyordu. Karara, çok sayıda ABD'li senatör tepki göstermiş, Golf Tour'un "ani dönüşü" ve Suudi Arabistan'ın etkisi eleştirilmişti. ABD Adalet Bakanlığı, PGA Tour ve LIV Golf'ün birleşme kararını, ticaret engelleri ve piyasa rekabetini yönetmek için uygulanan "antitröst" yasalarının ihlali kapsamındaki endişeleri nedeniyle soruşturma kararı almıştı. Suudi yönetiminin bu birleşme için 3 milyar dolarlık kaynak aktarmayı taahhüt ettiği biliniyor. ABD'li senatör Richard Blumenthal konuyla ilgili açıklamasında: "Yapılan soruşturma golf oyunundan çok daha fazlası hakkında. Acımasız, baskıcı bir rejimin, kamuoyundaki imajını temizlemek için gerçekten de aziz bir Amerikan kurumunu nasıl etki yoluyla ele geçirebileceğiyle ilgili. Bu ülkede spor her zaman ticaretten daha fazlası olarak görüldü. İşin içinde idealler vardı. Bunlar, çocuklarımıza değerleri öğretmek için kullandığımız, kahramanlarımızı adlandırmak için gittiğimiz, sadece bir bilete para değil zamanımızı ve sadakatimizi de yatırdığımız oyunlardır. Bu ticaretten daha fazlası. Ya da en azından öyleydi." şeklinde konuştu. Birleşmeyi hararetle eleştiren çevrelere göre yapılan bu stratejik hamle Suudilerin çok büyük golf tutkunu olmasından değil ama batının öyle olduğunun farkındalar. Batılı elitlerin golf sahasında iş konuşmayı ve bağlantılar yapmayı sevdiklerini gayet iyi biliyorlar. Göz alıcı golf tesislerinin ve özel kulüplerin görünenden daha fazlasının sembolü olduğu ve bu oyuncularla ilişki kurmanın kendi imajlarını düzeltereceğinden eminler. Batılılar arasında kabul görmek ve bunu da parayla elde etmek istiyorlar. Wisconsin'den Kıdemli Senatör Ron Johnson, oturumda yaptığı açılış konuşmasında Amerikan toplumu açısından son derece hassas bir noktaya parmak bastı.

Kıdemli Senatör Ron Johnson, oturumda yaptığı açılış konuşmasında Amerikan toplumu açısından son derece hassas bir noktaya parmak bastı.

Johnson, "Sayın Başkan, bugün salonda 11 Eylül ailelerinin bazı üyeleri bana yaklaştı ve bana FBI'nın Suudilerin 11 Eylül'deki rolüne ilişkin soruşturmasını özetleyen bir belge verdiler. Bunun ne kadar ağır geldiğini tahmin edersiniz. FBI, Amerika Birleşik Devletleri hükümeti ve Suudi Arabistan hükümeti 11 Eylül ailelerine karşı şeffaf değil ve ben 11 Eylül ailelerini şeffaflık ve gerçeğe ulaşma konusunda tamamen desteklemek istiyorum." ifadelerini kullandı.

PEKİ YA FUTBOL?

Suudiler, Suudi Pro Ligi'nde (SPL) oynamak için dünyanın en büyük yıldızlarından bazılarını getiriyor ve bu süreçte çığınca miktarda para harcadılar. Batıda spor manşetlerini her gün farklı bir futbolcuya yapılan devasa teklifler süslüyor. Portekizli yıldız Cristiano Ronaldo'yu Ocak ayında Riyad merkezli takım Al-Nassr'a getirmek için atılan imza, devasa bir anlaşmaydı. (Haziran 2025'e kadar yıllık 200 milyon Euro). Dünya futbolundaki tartışmasız rakibi Lionel Messi, eğer kabul etseydi Al-Hilal'de top koşturmak için kendisine yılda 400 milyon kazandıracak bir anlaşmayı imzalayabilirdi. Son dönemde diğer yıldızlar, gelir vergisinin yalnızca %20 olduğu bir ülkede astronomik ücretler kazanma şansının cazibesine kapılarak verginin %40 ila %55 arasında değiştiği Avrupa'yı terk ediyorlar. Peki ama Suudiler bunu neden yapıyor? Sürdürülebilirliğe giden bir yol var mı? Ve sporun merkezi temelli şekilde doğuya doğru kayacak mı?

“The New Arab” sitesinden Bassil Mikdadi, geçtiğimiz günlerde bu soruların yanıtlarını aradığı bir yazı kaleme aldı. Mikdadi’ye göre, Suudi Arabistan ekonomisini çeşitlendirmek ve petrole daha az bağımlı hale gelmek istiyor. Genç nüfusuna (ülkenin %63’ü 30 yaşın altında) yaşam kalitelerini yükseltmek için en iyi futbol ligini vermek istiyor. Ayrıca yaklaşık yüzde 60’ının aşırı kilolu veya obez olduğu söylenen bir nüfus arasında daha sağlıklı bir yaşam tarzını teşvik etmeyi hedefliyor. Bununla birlikte, Suudi Arabistan’ın spor yatırımlarıyla ilgili hamleleri yerli değil daha çok yabancı bir izleyici kitlesi için yapılmış gibi görünüyor. Golfte yaşananlar, Newcastle United’ın satın alınması süreci, yıldızlara saçılan milyonlar... Bunlar sadece domestik hedeflere yönelik atılmış adımlar olabilir mi? Elbette hayır. Suudi milli futbol takımının kısa denebilecek bir süre önce, Dünya Kupası açılış maçında, Dünya Kupası şampiyonu Arjantin’i 2-1 yenerek Dünya Kupası tarihinin en sansasyonel galibiyetlerinden birini alması doğal olarak halkı çılgına çevirdi ve futbola olan ilgiyi arttırdı ancak sadece bu nedenle futbol dünyasında tarlasını satıp soluğu gece kulübünde alan çiftçi gibi para saçmak ne kadar realist bir yaklaşım? Özellikle de veliaht prens Muhammed bin Salman’ın 2018’de kulüplerin birikmiş 333 milyon dolar tutarındaki borçlarını tek kalemde temizlemesini hatırlayacak olursak? Şaşırıanlar için şu bilgiyi de verelim; Yapılan bu borç temizleme operasyonundan sonra Kasım 2022 itibariyle Suudi futbol kulüplerinin borcu yeniden 400 milyon dolar seviyesine ulaşmıştı bile.

Hatırlanacağı üzere on yıl kadar önce Çin, beyhude olduğu ortaya çıkan benzer bir projeye girişmişti. Sonuç ne oldu dersiniz? Çin milli takımının seviyesi yükselmedi, yerel lig yıldız futbolcuları ülkeye getirdi ancak neredeyse hiç Çinli yıldız yetişmedi ve ülkede Batılı sosyal medya platformlarının yasaklı olması nedeniyle yetenekli oyuncular Uzak Doğu'da kayboldu ve giderek popülarite kaybettiler. Suudi Arabistan'da sosyal medyaya erişim var ve nüfus Instagram, Twitter ve YouTube gibi platformlarda aktif biçimde yer alıyor. Öte yandan batı basınının ilerleyen dönemde bu platformları haber kaynaklarına etki edecek kadar ciddiye alıp almayacağı henüz belli değil.

2027 AFC Asya Kupası'na ev sahipliği yapacak olan Suudi Arabistan, 2030'da FIFA Dünya Kupası'nın ev sahipliği hakları için de teklif verdi. Bununla birlikte ve en önemlisi, Katar, BAE gibi ülkelerin kulüp futbolundaki nispeten zayıf ataklarından sonra Suudi Arabistan artık oyunda muhtemelen şimdiye kadarki en büyük yıkıcı güç olarak ortaya çıktı. Muhammed bin Selman başkanlığındaki Suudi Kamu Yatırım Fonu (PIF), Suudi Arabistan'ın futbola yatırım yapmasının arkasındaki itici güç durumunda. 2021'de PIF, İngiliz kulübü Newcastle United FC'nin yüzde 80 hissesini satın aldı ve ardından tarihi ancak çoğu zaman orta halli olan kulübü, Premier Lig'de ve Avrupa futbolunda önemli bir rakip haline getirdi. PIF ayrıca 2022'de Londra kulübü Chelsea FC'yi satın alan Ted Boehly liderliğindeki konsorsiyumun da bir parçası. Ocak ayındaki ses getiren Cristiano Ronaldo hamlesinden sonra Karim Benzema, N'Golo Kante, Jordan Henderson ve Ruben Neves gibi diğer parlak isimler de bu yaz Portekizli yıldızı takip ettiler. Suudi kulüpleri, Avrupa'daki rakiplerinin aksine, bir kulübün harcama gücünü kısıtlayan finansal fair play kurallarına bağlı değil. Bu durum, onlara çok fazla üzerinde düşünmeden büyük sözleşmeler dağıtma şansı veriyor. Örneğin, basında yer alan haberlere göre Karim Benzema, Suudi Ligi'nde oynayarak yılda 100 milyon dolar kazanacak. Yani kulübün en çok kazanan oyuncularından biri olarak forma giydiği Real Madrid'de kazandığından 80 milyon dolar kadar daha fazla.

Suudi Arabistan'ın profesyonel ligi 1976'da başlamış olmasına ve halihazırda Asya'nın en iyi ligleri arasında yer almasına rağmen, son dönemdeki bu hareketlilik devletin direkt müdahalesine ve bu alandaki stratejisine işaret ediyor. PIF'in gayrimenkul bölümü Roshn, 2022'de SPL'nin sponsoru oldu. PIF ayrıca ülkedeki dört büyük kulüp olan Al Hilal, Al Nassr, Al Ittihad ve Al Ahli'nin hepsinde ayrı ayrı yüzde 75 hisseye sahip. Ülkede PIF'e ait olmayan kulüpler bile ya başka devlet organlarına ait (Al-Qadsiah'ın sahibi olan devlet petrol şirketi Aramco gibi) ya da finansal açıdan devletten yardım alıyorlar. Eh, hal böyleyken, dünyanın en iyi liglerinden oyunculara bol sıfırlı teklifler götürmelerinden daha doğal ne olabilir? Ne de olsa veliaht prens belli aralıklarla masaya nakit koyup kulüplerin borçlarını kapatıyor.

Premier Lig CEO'su Richard Masters, baskın bir güç haline gelmesinin zaman alacağını düşündüğü için Suudi Arabistan'ın futboldaki agresif atağı konusunda şimdilik çok endişeli değil. Masters, BBC Sport'a yaptığı açıklamada "Açıkçası yeni bir şeyler oluyor. Saudi Pro Ligi yönetimi, 2030 yılına kadar dünyada ilk 10 lig arasında yer almak istediklerini açıkladı. Ligin ve kulüplerin profilini yükseltmek için oyunculara ve teknik adamlara yatırım yapıyorlar. Profil, rekabet gücü ve sahip olduğumuz gelir akışları açısından bugün bulunduğumuz konuma gelmemiz 30 yılımızı aldı. Sonuçta, Premier Lig gelir açısından yılda 6 milyar sterlinlik bir operasyon ve bu meblağ ligin kalitesini korumak adına yeniden futbola harcanıyor. Tüm iyi ligler, onları destekleyecek gelir akışlarına sahip olmalıdır. Premier Lig, pazardaki konumunu oluşturmak için 30 yıl harcadı. Bu ligde harika bir rekabet var ve bu durum kendi kendini pazarlıyor. Sadece İngiltere içinde değil uluslararası ölçekte de bir etki yarattığımızı biliyoruz. Bunu başarmak kolay değil." şeklinde konuştu.

İşin aslı, Suudilerin spordaki bu savurganlıklarının nedeni çok daha büyük bir stratejinin parçası: Vizyon 2030. Suudi Arabistan'ın ana kalkınma noktalarından birini temsil eden Vizyon 2030 projeleri, planlama aşamasının bitmesinin ardından pratik aşamasına geçtiğinde spordaki yansımaları da görülmeye başlandı. Elbette sözkonusu adımlar sporla sınırlı değil. Vizyon belgesinde yer alan projeler arasında; The Line, Kızıldeniz, el-Ula, es-Souda ve Alternatif Enerji projelerinin yanı sıra, kamu ve özel sektör ortaklık programı (Şerik) tarafından desteklenen Riyad planı da yer alıyor. Okurlarımızın bilhassa 170 kilometre uzunluğunda inşa edilecek ve düz bir çizgi şeklinde kurulacak karbon emisyonunun olmadığı bir şehir olan The Line projesini incelemelerini öneririm. 2030 yılında Suudi Arabistan'ın bilinenden çok farklı bir ülke olması bir başka deyişle kabuk değiştirmesi için çalışıyorlar. Tam da bu noktada bir zamanlar çalıştığım Dünya Gazetesi'nin değerli kurucusu Nezh Demirkent'i, onun en meşhur ve bilindik cümlesiyle anayım: "Para kazanılır ama itibar satın alınamaz."

BAKALIM NELER OLACAK?

**MEHMET
EMİN
AĞÇA**

SERBEST PİYASA AVCISI

“JAMES JONES’UN FREE AGENCY BAŞARISI”

NBA’de serbest piyasa dönemi her zaman hareketli geçer. Yıldız oyuncuların yeteneklerini bir şehirden diğerine taşıması, şampiyonluk yarışında olan takımların kadrolarını iyileştirmek adına yaptığı eklemeler derken her zaman gündemi yoğun bir şekilde sarsacak hareketli günler yaşanır. Bu yaz başında da hareketli bir serbest piyasa açılışına şahit olduk. Bu dönemin baş aktörü kesinlikle kısıtlı imkanlar ile harika işler yapan James Jones ve Phoenix Suns oldu.

Öncelikle serbest piyasanın resmi olarak başlamasının öncesinde yapılan takaslara değinmek gerekiyor. Phoenix Suns, yüklü bir draft hakları paketi ve Chris Paul karşılığında uzun zamandır Wizards'da mutsuz olduğundan yakından Bradley Beal'ı kadroya katarak Booker ve Durant'ın yanına bir elit skorer daha ekledi. Wizards ise Chris Paul takası sonrasında Warriors ile anlaşarak Jordan Poole için bir takas organize etti ve Chris Paul Wizards ile henüz antrenmana çıkmadan San Francisco'nun yolunu tutmuş oldu. FA başlangıcından kayda değer takaslar olarak karşımıza çıktı bu 3 anlaşma. Sonrasında ise FA başlangıcı ile birlikte takımlar sırasıyla eklemeler yaparken en dikkat çeken takım Suns oldu.

Phoenix Suns geçtiğimiz sezon Booker, Durant ve Cp3 merkezli yapısına ek olarak skor performansı sunacak ve aynı zamanda savunmada seviye atlatacak rol oyuncusu bulmakta zorlanıyordu. Chris Paul hamlesi sonrasında Bradley Beal'ın takıma dahil olması takımın skor potansiyelini yukarı çıkarmak adına oldukça önemli bir hamleydi. Zira Chris Paul ve Ayton skora katkı anlamında isteneni vermekten uzaktı. Ancak bu noktada Beal için Cp3'den vazgeçmek takımın geçtiğimiz PlayOff'larında yaşadığı oyun kurma problemini de tetikleyici bir etki yapabilir. Her şeyin yanında takımın maaş bütçesinin oldukça büyük bir bölümü Booker, Ayton, Durant ve Beal'ın kontratları ile dolmuşken mevcut dar maaş boşluğu ile yapılacak olan hamlelerin takımın şampiyonluk yolunda daha güçlü bir aday olmasına yardımcı olup olmayacağına dair ciddi endişeler vardı.

Phoenix Suns yönetimi serbest piyasa başlar başlamaz sınırlı imkanlar ile beklenenin aksine şampiyonluk yolunda güçlerini artıracak önemli hamleler yapmayı başardı. Los Angeles Lakers ile birlikte ilk günlerin en hareketli takımı olan Suns, arka arkaya takıma uygun rol oyuncuları eklemeyi başardı. İlk olarak Drew Eubanks ile anlaşılan Suns, pivot rotasyonu için Bismack Biyombo'dan açılan boşluğu kapatmış oldu. Eubanks, geçen sezon Portland Trail Blazers için 78 maçta forma giydi ve saha içerisinde %64.1 şut oranı ile maç başına ortalama 6.6 sayı, 5.4 ribaund ve 1.3 asistle oynamıştı. Eubanks'ın hemen ardından Keita Bates-Diop ile anlaşmıştı Phoenix Suns. Bates-Diop, birçok Suns taraftarının serbest oyuncu döneminde hedef almalarını istediği bir oyuncuydu. Geçen sezon kötü giden Spurs ile 67 maçlık istikrarlı bir performans ortaya koyan Bates-Diop benchten gelerek skora katkı yapacak oyuncu ihtiyacını karşılamak adına önemli bir ekleme olarak öne çıkıyor.

Ancak kenardan gelerek skora katkı yapması için düşünülen asıl oyuncu Bates-Diop değildi. Suns aynı gece geçtiğimiz sezon Nets ile sezon boyunca üç sayı çizgisinin gerisinden %44.4 ile oynayan ve Durant ile uyum konusunda sorun yaşamayacak olan Yuta Watanabe'yi ve Los Angeles Clippers tarafından serbest bırakılan, kendi skorunu oluşturmada maharetli olan Eric Gordon'u kadroya katarak oldukça kısıtlı imkanlar ile şut ve skor performansı olarak yüksek verimlilik ile mücadele edebilecek isimler ile kadrosunu güçlendirdi. Son olarak Kings'ten ayrılan Chimezie Metu ile forvet ve pivot bölgesini güçlendiren Suns, Josh Okogie, Cameron Payne ve Damion Lee ile de yeniden anlaşarak kadrosunu şuan için tamamlamış oldu.

Phoenix Suns adına yaz ayları oldukça hareketli geçiyor. Yapılan aksiyonları sezon bitiminden itibaren değerlendirmek gerekirse ilk olarak koç değişikliğini anlatmak gerekiyor. Geçtiğimiz sezon Kevin Durant takasına rağmen sezonu başarısız kapatması sonrası genel menajer James Jones ve ekibi ilk olarak koç Monty Williams ile yolları ayırdı. Takım sezon içerisinde bir dönem PlayOff resminin dışına kadar gerilemişti. Devin Booker ve Chris Paul'ün bireysel performansları ile ayakta kalmıştı Suns. Kağıt üzerinde Kevin Durant'in de takıma eklenmesi ile birlikte kağıt üzerinde ligin en korkutucu beşine sahiplerdi ama saha içerisinde her oyuncu kendi oyununu oynuyordu. Takım Monty Williams'ın kontrolünden çıkmıştı. Coaching anlamında sınıfta kalınmıştı. Cp3, Booker ve Durant'li yapıda herkes kendi başına bir şeyler deniyordu ve bu da kaosa sebep oluyordu. Koç Williams sınıfta kalmıştı.

Monty Williams ile yolların ayrılması sonrasında James Jones ve ekibi 2020'de Los Angeles Lakers ile şampiyonluğa ulaşan, savunma yönü ile ligde nam salan Frank Vogel ile anlaştı. Frank Vogel geçmiş çalışma tecrübelerinde hep savunma yönü ile takımlarının başarıya ulaşması için mücadele etti. Phoenix Suns'ın savunmadaki eksikleri düşünüldüğünde Vogel ve ekibinin Suns için biçilmiş kaftan olduğu çok açık. Phoenix Suns için en büyük iki eksiklik rotasyon ve savunma olarak öne çıkarken önce Frank Vogel'in takımın başına gelmesi sonrasında ise FA başlangıcında rotasyon için oldukça önemli hamlelerim yapılması takımın henüz sezon başlamadan şampiyonluğun en büyük favorileri arasına girmesini sağladı.

Yeni sezonda bir kez daha yenilenen görünümü ile Phoenix Suns'ı takip etmek sezonun en özel hikayelerinden birisi olmaya şimdiden aday durumda. Bradley Beal'in takıma eklenmesi ile 3 All-Star'lı bir çekirdek etrafına serbest piyasada yapılan nokta atışı eklemeler şampiyonluk yolunda endişe edilenin aksine en iyi rotasyonlardan birinin oluşmasına yol açtı. Genel menajer James Jones başta olmak üzere Suns frontoffice çalışanları ellerinden geleni yaptılar. Artık gözler tamamen yıldızlar ve o yıldızların yönetiminden sorumlu koç Vogel'da.

WHOSE AGENCY?

BİZE ULAŞIN

HAKKIMIZDA

Whose Agency, kişi veya kurumsal markalara hizmet veren, başarılı iletişim adımları atarak müşterilerine ve iş ortaklarına kazanım sağlamayı hedefleyen, kullanıcı odaklı bir iletişim ajansıdır.

NELER YAPIYORUZ?

Sosyal Medya Yönetimi

Günümüz sosyal medya dinamiklerine uygun olarak sizler için içerik üretiyor ve planlıyoruz.

İnfluencer Marketing

Kullanıcı ve marka odaklı strateji belirleyerek doğru alanda, doğru hedef kitleye ulaşmanızı sağlıyoruz.

Marka Yönetimi

İhtiyaçlarınız doğrultusunda markanız adına gereken süreçlerin yönetimini üstleniyor ve aşamaları sizler için rapor haline getiriyoruz.

İletişim Yönetimi

Kişi ya da kurumların amaç ve hedeflerine ulaşmalarındaki gerekli planlamayı sağlıyoruz, iletişim süreçlerinizi üstleniyoruz.

Video Prodüksiyon

Video Prodüksiyon; video oluşumunu kapsayan tüm süreçlerin tamamıdır. Tüm bu süreçlerde sizlere destek oluyoruz.

WHOSE AGENCY?

MUSTAFA ÜN LÜ KAP7AN

Euroleague'in dinamiklerinden biridir, Real Madrid'in kolay kaybetmemesi. Eflatun beyazlılar kaybedeceklerini anladıkları anda önce işi bir yokuşa sürerler. Yersiz itirazları, faulleri art arda dizerler. Yani onları ağız tadıyla yenmenize kolay kolay izin vermezler. Nitekim Nisan ayında Euroleague playoff'larında izlediklerimiz de aynen bundan ibaretti.

Real Madrid'in eşleşmede Partizan karşısında 2-0 geriye düştüğünü tescil edecek o son düdüğü dahi çaldırmamışlardı hakeme. Önce Vincent Poirier, Kevin Punter'a yaptığı sert faulle suyu bulandırmıştı zaten. Hemen ardından kaptan Llull; yine Punter'a, yine sert bir faul yaparak işi geri döndürülemez bir kaosa sürüklemişti. Resmen kavga çıkartmıştı!

Real Madrid denince madalyonun bir yüzünde bu var, bir miktar "Pisleşmek". Ötekisinde ise çok miktarda kazanmak. Partizan'ın kavgaya karışan iki ilk beş oyuncusu serinin devamını ciddi ölçüde etkileyen cezalar aldılar. 5 maç-

lık serinin neredeyse yarısını oynayamadılar. Ve tabii ki rakibini eksilten -aynı zamanda daha güçlü bir bench'e sahip olan- Real Madrid 2-0'dan geri dönüp seriyi kazandı. Ardından finale kadar yürüdüler. Hatta şampiyonluğu kutlayan da onlar oldular.

Bitti denen seriyi iki faulle tersine çevirmişti Vincent Poirier ve Sergio Llull. Kibriti Poirier çakmıştı ama ateşi kesinlikle Llull çıkartmıştı. Finalde de Real Madrid'e kupayı getiren son şutun fotoğrafında top onun ellerindeydi. Real Madrid'in kaptanı kazanmak için şut atıyordu... Şüphesiz o şut girecekti ve girdi de. Yıllardır kulübün bayrak adamlığını üstlenen Llull; takımını Partizan eşleşmesinden almış, soğukkanlılıkla soktuğu o son şuta kadar getirmişti. O gece Kaunas'daki finalde artık etiyile kemiğiyle Real Madrid'in ta kendisi olmuştu kaptan. Takımıyla bu denli özdeşleşmiş kaç kaptan daha sayabiliriz? Ben bir tane saymaya çalışacağım...

Her ne kadar bugünlerde Fenerbahçe Spor Kulübü futboldan sebep kaybetmekle anılıyorsa da, esasında durum pek de öyle değildir. Zira öyle değil diye bağırın kadın voleybolu vardır, bu sene ligi kazanan. Kadın basketbolu vardır, bu sene Euroleague'i kazanan, her yıl Final Four'un gediklisi. Taze Avrupa şampiyonu, Olimpiyat 2.'si Buse Naz vardır mesela. Hep duyarız değil mi? Yelken takımını, kürek takımını Fenerbahçe'nin. Elis Özbay vardır, hafif kilo tek çifte kategorisinde Dünya U23 Kürek Şampiyonası'nı henüz Temmuz'da şampiyon olarak tamamlayan. Liste böyle uzayıp gidebilir. Görüldüğü gibi futbol dışındaki branşlarda Fenerbahçe'nin kazanan bir kimliğe sahip olduğu da yadsınamaz. Hoş, geçtiğimiz sezon futbolda da bir kupa geldi uzun süre sonra.

Madem lafı Llull'dan aldık onun kaptanlığından, kazanmaktan bahsettik ve Fenerbahçe Spor Kulübü'nün amatör branşlarına kadar getirdik, o halde Fenerbahçe kadın basketbolunun emekli kaptanı "Bayan Son Çeyrek" Birsal Vardarlı Demirmen'den söz açalım biraz.

Tabii Llull örneğinde olduğu gibi herkesin elde edebildiği bir başarı değil kaptanı olduğu takımın formasını 1.000 kere giyebilmiş olmak. Ya da tartışmasız bir kazanan olarak anılmak.

Kadınlar Basketbol Süper Ligi'ni en fazla -17 kez- kazanan takımın kaptanı Birsel, bu şampiyonlukların 10'unda sahadaydı. Kariyerinin sonlarına doğru daha az sürelerle sahadaydı. Ancak sezon sonuna doğru işler kızıştığında koçunun eli hep ona gidiyordu. O da sorumluluk alıyor, dümeni kimseye bırakmıyordu. Tabir yerindeyse hala iş görüyordu. Hatta emekliye ayrıldığında "Acaba biraz erken mi bıraktı?" dedirtmişti. Ki nasıl dedirtmesin? Emekliye ayrılmadan önceki son sezonunu şampiyon olarak tamamlamış, bir de üstüne final serisinin en değerli oyuncusu seçilmişti Birsel.

Aslında 2 sene önce başlamıştı bir şeyler değişmeye. Yönetim takımı gençleştirme kararı almıştı. Her şey Birsel 33 yaşındayken olup bitiyordu. Süreleri azalmaya başlamıştı, ağırları artmaya. Euroleague'deki süreleri neredeyse 200 dakika azalmıştı. Ligde de normal sezon sürelerini gençlerle paylaşıyordu artık. Ama kazanmaya devam ediyordu Fenerbahçe. Birsel'in son iki sezonunda ligi kazanmayı başarmışlardı. Birsel bu yeni düzene pekala ayak uydurmaya devam edebilir, kazanmaya devam etmeyi tercih edebilirdi. Ancak kendisi tadında bırakmayı tercih ettiğini söylüyor. Böylelikle 35 yaşında ayrılıyordu kaptan "Topu seviyordum ben. Her yerde topla fotoğrafımı görebilirsiniz çocukken." dediği kadim dostundan.

2019 senesinde, Ali Koç yönetiminin ilk şampiyonluğunu hediye eden kadın basketbol şubenin kaptanı, kendisini ise son kupasını kaldırıyor. Onu bir daha Fenerbahçe formasıyla jübile maçında görebilecektik ancak. Jübile de kaptana yaraşır şekilde görkemli olacaktı elbette.

Saat 13 suları. Ataşehir'de bir öğlen maçı. Bandırma henüz kapanmamış, Fenerbahçe erkek basketbol takımının konuğu oluyor Ülker Arena'da. Saat 16'da ise bu kez Metro Enerji Salonu'nda Fenerbahçe kadın basketbol takımının bir konuğu var. Bellona Kayseri. Maçını kazanan erkekler, daha üzerlerindeki ter soğumadan, Fenerbahçe'nin Ataşehir'deki basketbol tesisinin nimetlerinden de faydalanarak hemen bir yandaki salona, kızların salonuna geçiyor. Zeljko Obradovic ve Maurizio Gherardini önderliğinde salona gelen Gigi, Kostas, Melih, Egehan ve Berkay için gün bitmiyor, bir maç daha! Erkeklerle karşı kızlar da hemen bir 5 çıkarıyor. Kayseri'den önce erkeklerle oynayacaklar. Aynı zamanda efsane kaptanla takım arkadaşlığı yapacaklar. Son kez.

Birsel'in ailesi de salonda. Harun Erdenay keza. Yasemin Horasan, Şaziye, Gülşah. Yöneticiler, divan kurulu üyeleri, taraftarlar... Herkes kaptanı onurlandırmak için toplanmış. Ve maç başlıyor...

Tıpkı 2012 Londra'da yaptığı gibi takımının ilk sayılarını buluyor kaptan. Londra Olimpiyat Oyunları'nda Kadın Basketbol tarihimizin olimpiyatlardaki ilk sayılarını kaydetmişti Birsel. Jübilesinde yine ilk sayıları kaydetmişti ama bu sayılar aynı zamanda sona bir basamak daha düşüyordu. Birazdan forması emekli edilecekti kaptanın. 7 numaralı forma Metro Enerji Salonu'nun emekliye ayrılan ilk forması olacaktı aynı zamanda.

Bir oyuncunun kariyeri ile bir spor kulübünün basketbol şubesi ne kadar iç içe geçebilirse, o kadar iç içe geçmiş bir hikayeydi 7 numaralı formanın hikayesi. Kazandıklarında övgüyü beraber alıyorlardı kaybettiklerinde yergiyi de. Birsel ve Fenerbahçe kadın basketbolu illa özdeşleşecek ya, ikisi de en ağır eleştiriyi hep aynı yerden alıyordu. Euroleague. Birlikte hiç Euroleague kupası alamadılar. Ama hep zorladılar. Aşırdırdılar Final Four'u. Ve kaybettikleri her final, yarı final belki de 2023'te kazanılacak kupanın kapısını aralıyordu aslında. Kazanamamışlardı ama yönetim -yönetimler- yatırımı devam ettiriyor, Birsel de sahadaki mirası büyütüyor, o kupanın bir gün geleceğini biliyordu. Ne mutlu ona ki Fenerbahçe bu sene Euroleague Women'ı kazandı.

Ama Őu da bir gerçek; Őimdi gidip FIBA'nın internet sitesini ziyaret etseniz, birçok istatistikte Birsel Vardarli'nın Euroleague Women'da oynamıŐ Türk oyuncular arasında hep "En fazla"ya ulaŐmıŐ olduğunu görebilirsiniz. Tüm zamanların en fazla -820- asist yapan 5. oyuncusu olduğunu da... Ancak günün sonunda Euroleague'i hiŐbir zaman kazanamamıŐ olarak hatırlıyoruz kaptanı.

Evet. Kötü talih bir Euroleague kupasını esirgemiŐti ondan. Ama o, kaderin ondan esirgediği kupayı bilerek ya da bilmeyerek Fenerbahçe tarihinin tüm branşlarda en fazla kupa kazanan oyuncusu olarak telafi etmeye çalıŐtı. 10 lig Şampiyonluğu, toplamda 22 kupa kazandı "KAP7AN". Tüm bu kazanılan kupalara ek, bir de Fenerbahçe tarihinin en fazla resmi maa çıkan oyuncusu olarak noktaladı kariyerini. Tamı tamına 675 ma...

Aslında yazıyı bir EkŐi Sözlük yazarının onun hakkındaki Őu yorumuyla bitirmeyi tasarlamıŐtım: "Bayrak adam derler ya, bayrak kadın işte."

Fakat baŐlıĐa adını veren, aynı zamanda tüm geliri depremzede çocukların eğitimi için baĐıŐlanacak olan "KAPTAN" isimli kitabında kendi ağzından söylenen Őu cümleyle bitirmek daha doğru olur sanırım.

"Ben kendimi Fenerbahçeli değil, Fenerbahçe gibi hissettim."

KAPTAN

BİRSEL
VARDARLI
DEMİRMEN

TAKIM BÖYLE YÖNETİLİR!

Profesyonel sporlarda kazanmak, rekabetçi olmak ve rekabetçi kalabilmek en önemli şeylerdir. Tüm yöneticiler, koçlar, oyuncular ve özellikle de taraftarlar; her zaman kazanan bir yapı çevresinde birleşmek isterler. Bu "zorunluluk" Amerikan sporlarında çok daha önemli ve küçük market takımları açısından başarılması çok daha zor bir görevdir.

ALPEREN
DOĞRU

Küçük market takımları, genelde draft seçimleriyle bir yerlere gelmeye mecburlardır ve seçtikleri oyuncuların gelecekte de takımda kalması için daha çok uğraşmak ve yüklü kontratlar vermekle "yükümlülerdir". NBA'den örnekle Utah Jazz, Memphis Grizzlies, Charlotte Hornets ve Minnesota Timberwolves gibi takımların iyi veya en azından play-off mücadelesi verdiği zamanlara baktığımızda takımlarındaki en önemli oyuncularının, zamanında kendilerinin draft'dan seçip yetiştirdiği oyuncular olduğunu görürüz. Bu oyunculara genelde ciddi paralar öderler çünkü zaten başka oyuncuları ve -en önemlisi- taraftarı kendilerine çekmekte zorlandıkları için eldekilerle devam etmek durumundadırlar. Genelde de takımı üstüne kurdukları oyuncuların etrafını güçlendirmekte zorlandıkları için de oyuncular gitmek ister ve zoraki olarak yeniden yapılanmaya giderler. Tarihteki birçok süper takım veya şampiyonluk kazanan takım, bu yolla güçlenmiştir. Küçük marketin büyük oyuncusu kazanamamaktan bıkar ve takasını ister...

Birçok küçük market takımı, bazen şampiyonluk mücadelesi veremeyeceğinin farkında olsa da en azından play-off mücadelesi verebildiği ve para kazanabildiği için yeniden yapılanmaya doğru zamanda gidemez ve belki de büyük yetenekleri ve yeni bir fırsatı kaçıır. Günümüzdeki Portland Trailblazers gibi inatla yeniden yapılanmaya gitmemeyi tercih eden takımlar gibi...

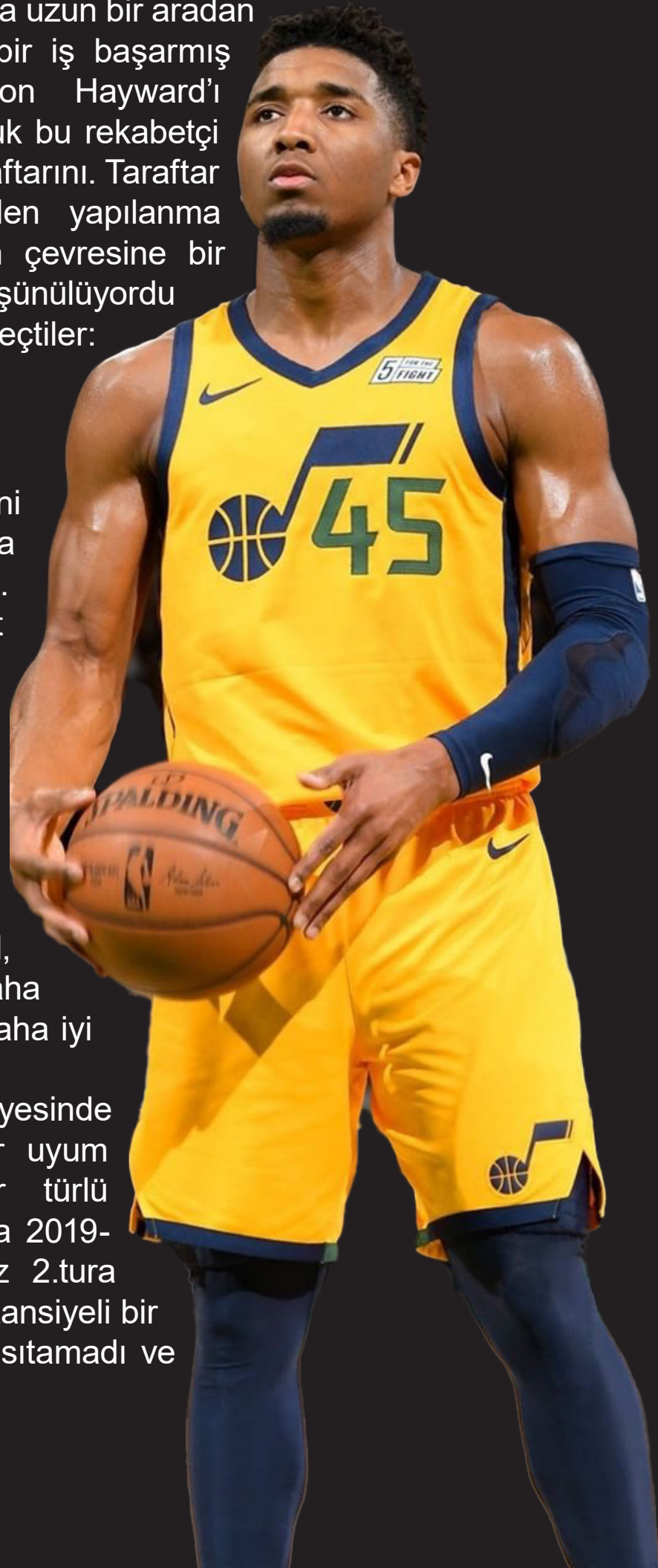
Bir takım daha var ki, şampiyonluk penceresinin eldeki kadroyla onlara açılmadığını anlar anlamaz takımı dağıtıp doğru olanı yaptı. İşte Utah Jazz'den NBA'e, nasıl takım yönetilir dersi...

Utah Jazz, 2016-2017 sezonunda uzun bir aradan sonra play-off'lara kalarak iyi bir iş başarmış ancak takımın yıldızı Gordon Hayward'ı takımda tutamamış, 1 sezonluk bu rekabetçi sürecin bittiğine inandırmıştı taraftarını. Taraftar ve medya da Utah'ın, yeniden yapılanma sürecine girdiğini ve Gobert'in çevresine bir takım oluşturulabileceğini düşünülüyordu ki drafttan bir süperstar seçtiler:

Donovan Mitchell

Mitchell lige gelir gelmez kendini gösterdi ve adeta tek başına takımın skor yükünü çekti. 2017-2018 sezonunda rekabet etmesine pek de şans verilmeyen beklenen Jazz, ilk turda PG13, Melo ve Westbrook'lu Thunder'ı elemiş ancak 2.turda konferans lideri Rockets'a elenmişlerdi ama bu çok da moral bozucu bir şey değildi çünkü bu daha başlangıçtı. Donovan Mitchell, Hayward'dan aldığı bayrağı daha da sahiplenmiş ve ondan çok daha iyi olacak gibi gözüküyordu. Sonraki 4 sezonda Utah himayesinde Mitchell ve Gobert, harika bir uyum yakaladılar ancak takım bir türlü konferans finali göremedi. Hatta 2019-2022 arasında yalnızca 1 kez 2.tura geçebilen takım, 2018'deki o potansiyeli bir türlü tam anlamıyla sahaya yansıtamadı ve 2022 yazı geldi...

2022 yazı geldiğinde CEO Danny Ainge ve GM Justin Zanik, işe koyuldular ve hala prime dönemlerindeyken Mitchell ve Gobert'i büyük takas paketleriyle gönderdiler. Kazanma gayesi ortadan kalktığı için Koç Quin Snyder yerine de genç Will Hardy'i getirdiler ve takımı daha genç bir koça emanet etmiş oldular. Belki de şampiyonluk şansları vardı ancak önlerinin yakın gelecekte kapalı olduğunu anlar anlamaz tetiği çektiler ve yeniden yapılanmaya gittiler.

Günümüzdeki Portland, 6-7 yıl öncesindeki Memphis ve birçok inatçı küçük market takımı gibi yapmadılar ve takım uzun vadedeki muhtemel sıkıntılardan kurtuldu. Jazz yönetimi, küçük bir market olmalarının dezavantajını en iyi şekilde atlatmayı başardılar ve yeniden yapılanma dönemine bir planla girdiler, yıldız oyuncuların zorla takaslarını istemesiyle değil...

Collin Sexton, Lauri Markkanen, Ochai Agbaji ve Walker Kessler gibi takımın geleceğinde söz sahibi oyuncuları takasla getirdiler. Kaliteli rol oyuncularıyla takımı tamamlayıp beklentilerin üstünde bir sezon geçirdiler. Onlar için belki de "ligin dibi" denirken, sezonun büyük kısmında play-in mücadelesi verdiler ve 37-45'lik dereceyle konferans 12. Oldular Bu takım başarılarının yanında yeni süperstarlarını da buldular. Lauri Markkanen, bir takımın 4.skoreri konumundan maç başına 25-26 sayı ortalamayla oynayan bir All-Star'a dönüştü ve prime'ına yeni girdi. John Collins takasıyla da güçlerine güç ve sertlik kattılar ve onun gelişi, Markkanen'in 3'e kaydırılıp daha az yıpranmasına da vesile olacaktır.

Harika da bir draft geçirdiler ve seçtikleri Taylor Hendricks, Keyonte George ve Brice Sensabaugh, kesinlikle bu takımın bugünü ve özellikle yarınında çok büyük işler yapabilecek yetenekler. Keyonte George'un yaz ligi performansı ufaktan daha az atlet Donovan Mitchell'ı anımsattı ki belki de Markkanen-Kessler ikilisinin yanına koyacakları 3.adamı buldular. Belki de Sexton harika dönecek ve o 3.adam o olacak! Ochai Agbaji, Jordan Clarkson ve Horton-Tucker'ı da unutamayız, Ömer Faruk Yurtseven gibi bir mücevheri de ekibe eklediler...Çok ama çok dolu ve potansiyel vadeden bir takım kurdular ve bunu 2022 yazından günümüze kadarki 1 sene içerisinde başardılar. Belki bu sene değil ama 2-3 sezon içerisinde kesinlikle geri gelecekler ve bu sefer belki de çok daha hazır olacaklar. Utah Jazz kesin olan tek şey, diğer takımların onlardan alması gereken derstir. O ders de, bazı şeylerin olmayacağını görüp ondan vazgeçmenin hayatın sonu değil, yeni bir başlangıcın habercisi olduğudur.

